

Sip Hofstede heeft zijn hele leven alles ontworpen wat los en vast zit. Huizen, complete interieurs, orgelmuziek, kerkorgelfronten, platenhozen, reclameuitingen. Deze stoelen ontwierp Hofstede in zijn jongere jaren (inzet).

Foto's: DvH/N/ Kees van de Veen

Homo universalis

Homo universalis, de universele mens. Het is een label die Da Vinci en Michelangelo opgeplakt kregen, maar ook Sip Hofstede past. De 60-jarige Bafloër schildert, componeert, ontwerpt huizen, interieurs en kerkorgels en dirigeert.

Door Jean-Paul Taffijn

Sip Hofstede wijst door de grote ruiten in zijn huis in Baflo. "Kijk, daarom wonen wij hier." In de verte ligt Tinallinge. Verder is het groen. De velden, een boom hier en daar. Hofstede ontwierp zijn huis zelf. Het steekt af tegen de rest van de nieuwbouwuurt.

"Mijn vrouw Geerke en ik zijn verknocht aan de Stad. We werken er en hebben er altijd gewoond. Maar nu willen we rust, al was het best lastig Groningen te verlaten." Dat is te zien. De muren in het huis zijn behangen met de stad. Schilderijen van de Vismarkt, van de Hoge der Aa, van de Noorderhaven.

Hofstede is vormgever. Hij bestiert een bureau voor binnen- en buitenhuis vormgeving. "Ik ben begonnen in de reclame. Als 16-jarige jongen ging ik met een schil-

derijtje onder de arm naar een bureautje in de Stad dat met Philips samenwerkte. Ik werd aangenomen en voordat ik het wist ontwierp ik platenhozen."

Hofstede laat het schilderijtje in kwestie zien. Het interieur van de Sint Bavokathedraal in Haarlem. "Ja, daar zat ik toen met mijn ouders een keer toen ik een jaar of twaalf was. Waarom weet ik niet meer, maar ik ben gaan tekenen. En de dames en heren bij Philips waren kennelijk voldoende onder de indruk."

Een mens dat het schilderijtje ziet en er bij te horen krijgt dat een 12-jarige het heeft gemaakt, zal zeker weten dat hij voor de gek wordt gehouden. "Ja, ach nou ja. Vind je?" Sip Hofstede is tamelijk bescheiden. Tot een jaar geleden wist bijna niemand van zijn schildertalent. "Ik gaf wel eens wat weg aan vrienden. Een cadeautje, een portretje. Verder zette ik mijn doeken gewoon achter elkaar neer in mijn werkplaats."

Echtgenote Geerke vindt dat haar man lijdt aan onterechte bescheidenheid. "Al jaren roep ik dat hij er meer mee moet doen, de schilderijen moet laten zien in een galerie of zo. Maar hij wimpelde dat idee altijd af. Het is pas sinds anderhalf jaar dat wij zelf zijn doeken aan de muur hebben hangen. Zelfs dat vond Sip eerst overdreven. Anderen waren in zijn ogen altijd beter."

's Zomers staat Hofstede om vijf uur op.

Elke dag. "Dan ga ik schilderen. Ik houd van de rust en het licht in de vroege ochtend. Dat heb ik altijd al gehad. Vroeger op school stonden al mijn schriften vol met tekeningen. Ik blijf het doen, moet het doen. Mijn vader is 84 en schildert ook nog steeds."

Totdat Ankie en Theo Onnes van galerie Het Raadhuis in Eenrum op een dag langskwamen. "Sip kwam bij ons een werk van mijn man, een schilderij van een koe, kopen. We raakten aan de praat en Sip nodigde ons uit bij hem thuis te komen kijken hoe de koe hangt. Toen we binnenkwamen, wisten we niet wat we zagen. Het huis is prachtig en uniek en het hangt vol met prachtige schilderijen, ontdekten wij."

Niet veel later was Hofstedes kunst voor het eerst in het openbaar te bewonderen. De kunstenaar zelf stond versteld van het succes. "Dertien schilderijen had ik daar hangen. Ze zijn allemaal verkocht. Dat had ik nooit verwacht. Ik heb altijd veel geschilderd, maar dat deed ik tot nu toe puur voor mezelf."

Het succes trok Hofstede over de streep. Vanaf morgen wijdt Het Raadhuis een grote expositie aan werk en leven van de Bafloër. Zijn 60-jarige bestaan is de aanleiding. "Ik ben nog spullen bijeen aan het zoeken", vertelt Sip Hofstede. In zijn 'atelier', de bovenverdieping in zijn huis met even groots uitzicht, rommelt hij door talloze doeken en tekeningen. "Deze maakte ik twintig jaar geleden. Hier zijn potloodtekeningen die als basis van schilderijen dienden."

'Pas sinds kort wil hij zijn schilderijen aan de muur'

De meeste werken tonen zichten op de Stad, vaak in donkere kleuren, met een paar opvallende, kleurige details. "Die felle kleuren maken het schilderij, vind ik. Anders zijn ze net niet af. Het mooie van schilderen is trouwens dat je de werkelijkheid op kunt leuken. Lelieke verkeersborden en containers laat ik altijd weg."

Hofstedes ontwerpen duiken ook op in Oost-Europa. "Een kennis werkte bij oliebedrijf Yukos. Hij heeft me naar Rusland gehaald, naar Siberië. Berekoud was het er. Daar heb ik me beziggehouden met het ombouwen van gebouwen tot hotels. Prachtig werk. Van die voor-communistische panden, maar ook blokkendozen van tijdens Stalin towerden we om in mooie hotels, met alles erop en eraan. Later werkte diezelfde vriend in Tsjechië en Polen. Daar doen we hetzelfde. Ik teken nieuwe kamers en doe voorstellen voor herinrichting."

Schilderijen vormen de hoofdmoot van de expositie over zestig jaar Sip Hofstede. Maar er is veel meer. "Dit front heb ik ontworpen voor de grote kerk van Leipzig.

Deze staat ergens in Noorwegen, op een conservatorium." Uit een andere hoek in het huis komt een stapel prachtige tekeningen tevoorschijn van kerkorgels. Klassieke, met glimmen-

de pijpen, maar ook modernere versies. "Daar houd ik me ook al vele jaren mee bezig. Mijn orgelfronten zijn op veel plekken te vinden. In het begin ontwierp ik ze in lijn met de beroemde Arp Schnitger. Waar ze allemaal te vinden zijn? Och, op

heel veel plekken. In Zoetermeer, Frieschepalen, Wirdum, Cappelle aan de IJssel, maar er staan er ook een paar in Noorwegen, in Duitsland."

Wie niet beter weet, denkt naar een serie foto's te kijken. De orgelfronten zijn ongelooflijk gedetailleerd getekend, met de dunste lijntjes en charmantste vormen. "Tja, dat is gewoon ontwerpen. Hetzelfde als wat ik met interieurs, gebouwen en meubelen doe eigenlijk. Lijnen, vormen, ruimte."

Hofstedes fascinatie voor kerkorgels komt niet uit het niets. "Tijdens de opening speel ik een stuk op het orgel van de kerk in Eenrum dat ik nu aan het componeren ben." Inderdaad. Sip Hofstede componeert ook. "Nou, dat gaat wat ver. Vanuit de kerk heb ik ooit orgellessen gevolgd. Wat ik wel doe is stukken voor een bepaald instrument omzetten in stukken voor een ander instrument. Muziek dat voor viool is geschreven, klinkt bijvoorbeeld niet lekker op de sax."

Sip Hofstede heeft een kerkmuziekopleiding gevolgd. Jarenlang stond hij voor het kerkkoor van de Martinikerk. "Tot een paar jaar geleden was ik de dirigent, maar daar ben ik mee opgehouden." De kunstenaar neemt plaats achter de piano. "Ik speel een uurtje per dag. Meestal improviseer ik, maar ik zal nu wat orgelmuziek voor je spelen." Het klinkt goed. Ook dat kan Sip Hofstede.

Het bureau van de artiest, vol ontwerpen van onder meer huizen en inspirator Boeddha.

Expositie opent in kerk Eenrum

EENRUM ■ Het hele oeuvre van Sip Hofstede is onderwerp van de expositie in galerie Het Raadhuis in Eenrum. Van morgen tot en met 29 maart zijn schilderijen, tekeningen en andere ontwerpen van de Bafloër te bewonderen. De tentoonstelling beleeft haar feestelijke opening morgen om 13.15 uur in de kerk van Eenrum.

Directeur Harm Post van Groninger Seaports, tevens voorzitter van het fonds Kunst en Economie van het Groninger Museum, kunsttief-

hebbert én een goede vriend van Hofstede, spreekt het openingswoord. Organist Jan Luth laat daarna van zich horen op het kerkorgel, net als Sip Hofstede zelf.

De opening is tegelijkertijd de aanbieding van het eerste boek exemplaar over Hofstede aan Hofstede. Aan zijn werk en leven is namelijk een boek gewijd. Echtgenote Geerke werkte daar hard aan, samen met Ankie Onnes van de galerie. "Het is eigenlijk Sips leven in een notendop. Er staan veel fo-

to's in van aquarellen, andere schilderijen, zijn platenhozen, orgelfronten, plaatjes van vroeger en nog veel meer."

Van vrijdag 13 tot en met zondag 15 februari is Hofstede zelf aanwezig in de galerie, die te vinden is aan de Raadhuisstraat in Eenrum.

Multi-ontwerper Sip Hofstede.

